

ไม่มีสิ้นสุดทาง

>>> เมื่อเราเดินทางมาสู่จุดหมายปลายทางหนึ่ง เราย่อมพบเจอหนทางใหม่ ๆ ได้เสมอ <<<

ในสนามบินที่กว้างใหญ่อย่างสุวรรณภูมิ เวลาเดินเพื่อไปขึ้นเครื่องหรือเมื่อลงจากเครื่องบิน เพื่อออกจากสนามบิน จะมีทางเดิน เป็นคู่เดิน ให้เราหยุดเดิน ลดการเมื่อยล้า แต่มันก็ยังคงเคลื่อนตัวไปข้างหน้า ช่วยให้เราเดินของเราสบายขึ้นเร็วขึ้น แล้วเมื่อถึงสุดทางจะได้ยินเสียงที่เตือนฟัง แล้วเปลือยเปลือยว่า “ระวังสิ้นสุดทางเดิน End of the Walk Way” เมื่อสิ้นสุดทางนี้ก็ขึ้นสายทางเดินเส้นใหม่ บางเวลาใช้หลายเส้น บางครั้งเปลี่ยนแล้วเปลี่ยนอีกกว่าจะถึงจุดหมายที่เราต้องการ

ใช่หรือไม่ บางทีเสียงนี้อาจจะกำลังพูดกับเรามากกว่าเรื่องของทางเดินก็ได้ บางทีกำลัง

บอกเราว่า สิ่งที่เรา กำลังทำอยู่ทุกวันนี้เหมือน การเดินเล่น สบาย ๆ ที่ดูเหมือนไม่ต่างอะไรกับการย้ายอยู่กับที่ แต่ความจริงกำลังเดินมุ่งหน้าสู่เส้นทางใหม่ หรือบางทีก็อาจจะพยายามบอกเราว่า “ถึงเวลาสิ้นสุดการเดินทางแล้ว พอได้แล้ว” ทั้งหลายทั้งปวง หากไม่มีเสียงเตือนนี้ เรา

อาจจะสะดุดหัวที่มลงตรงสุดทางนั้นด้วยความพลั้งเผลอ ด้วยความประมาทก็ได้ บางทีเสียงเตือนที่เราชินชา ที่เราอาจจะรำคาญ มันเป็นเสียงเตือนให้เราเดินทางปลอดภัยตลอดรอดฝั่ง

ในชีวิตเราบ่อยครั้งเราหาทางที่สิ้นสุดมิได้ **สุดทางคือสุดลมหายใจ** หากตั้งอยู่บนความประมาท ไม่ฟังเสียงเตือนภายใน เราก็จะพังหลายต่อหลายครั้ง แต่สำหรับผู้ที่ใส่ใจ สนใจในเสียงเตือนเหล่านี้ จะนำพาไปสู่ปลายทางอย่างปลอดภัย แล้วยังพบกับเส้นทางใหม่เพื่อก้าวหน้าต่อไปได้เสมอ ชีวิตเรากล่าวแบบตรงไปตรงมา มันแทบจะไม่มีทางที่สิ้นสุด เมื่อสุดทางหนึ่ง เราจะพบเจอกับเส้นทางใหม่ ๆ เสมอ ให้เราได้ก้าวหน้า เติบโตขึ้น แล้วทางวันนี้ของเราล่ะ อยู่ตรงไหน ได้ฟัง ได้ยินเสียงเตือนอะไรระหว่างนี้บ้างไหม ...

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>